

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldéssel helyben
vagy vidékre.Évesre . . . 14 frt — kr.
Félévesre . . . 7 frt — kr.
Negyedévesre . . . 3 frt 50 kr.
Egy hónapra . . . 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyilvtéri közleményeket s
kiadóhivatali mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház, '8. sz.

Bérmentetlen levelek csak
ismert kéztől fogadtnak el.

A harmadik ülészek előestéjén.

Budapest, szept. 26.

Holnap nyílik meg az országgyűlés harmadik ülészek. Begyűltek újra a honatyák s mondhatni: teljes számmal. A szokott helyeken már is találkozunk a képviselők legnagyobb részével, az elnöki csegetyű tehát teli háznak fog szólni. Természetes ez az érdeklődés most, midőn oly nagy fontosságú dolgok kerülnek szőnyegre és a levegő tele van mindenféle, kalandosnál kalandosabb kombinációkkal.

Mióta Horvátországban kitört a forradalom és ennek az ügyében Tiszának oly föltűnőleg sűrűn járnak Bécsbe, azóta a politikai tereferedusabban virágozik, mint valaha. Egyik on dit szerint csak Szapáry gróf vesztette el a kegyet Bécsben, mert ő volt az, ki Zágrábban a magyar főiratu czimertáblákat kifüggesztette. Annaira voltunk, hogy már az utódját is emlegették. Széll Kálmán lett volna hir szerint kiszemelve új miniszternek. És megerősítést látták e hirnek abban, hogy Tisza Kálmán nemrég adta jelét a Széll-familia iránti hajlandóságának, midőn belügyminiszteri osztálytanácsosnak nevezte ki Széll Kálmán testvéröccsét: Széll Ignác vas megyei alispánt.

No, ez a kinevezés valóban nem indokolható egyébbel, mint a legföltűnőbb protekcióval. Mert Széll Ignác nagyon közönséges ember volt alispánnak is, még közönségebb miniszteri tanácsos válik be-

TÁRCZA.

A Kisfaludy-társaság ülése.

Budapest, szept. 26.

Az őszi saison megindultával má tartá a Kisfaludy-társaság első estélyét: maga köré gyűjtve azt a szép, nagy, előkelő közönséget, mely a társaság fölolvadó termét egy pár éve a legelső irodalmi salonná emelte, s ebbe a salonba ma már nemcsak tanulság, nemcsak gyönyörűség eljárási bárkiné is, de ami sokat mond, már chic is. S e nézetnek az elterjedése meglátott azon a közönségen, mely ma csordultig megtölté a fölolvadó termet: csupa elegáns, ifjú hölgyek, a főváros művelt középosztályából; és azok a sokat bántott, titkos-dramairóknak csufolt annyi lenézésben részesített fiatal tanulók, egyetemi hallgatók, ismét ott sülték, föltek a terem gallériáján, csavargatva a nyakukat a terem két hatalmas oszlopai mellett, hogy láthassanak valamit, ágaszkodva egymás hátára, hogy hallhassanak is — s tapsoltak, lelkesedtek zajosan, igazán, őszintén azokért, akik velük minden évben vesszöt futtatnak, s csipkedik őket nagy kegyetlenséggel.

Persze a nagy látogatottságnak meg van az a következménye, hogy a hölgyek mint az áradat, előzönlének minden helyet, s ámbátor alig lehet elképzelni ennél bájosabb áradatot — ha ugyan egyáltalán lehet — a társaság tagjai mégis nagy töprengésnek adták magukat afölött, hogy ez így soká nem maradhat. A nők ugyanis babonás tisztelettel hagyják érintetlenül azt a két sor fauteuult, mely a tagok számára van föntartva, de a tagok fiatalja még sem tudja megállani, hogy föl ne ajánlja a helyét az álldogáló hölgyek valamelyikének — s ez az ud-

löle. Mert ez új hivatalban korteskedni sem lehet, fondorkodni sem Pázmány Dénes ellen, akinek az új osztálytanácsos egyik legelkeseredettebb ellenfele volt. Pedig Pázmány tudvalevőleg a vas megyei korrupció ellen küzdött, és így az ellenfelei kitüntetésre, előléptetésre csupán Tisza Kálmán kormányzata alatt tarthatnak igényt.

De hogy visszatérjünk a tereferére, volt még egy másik hir is elterjedve, mely már egyenesen a Tisza Kálmán kegyvesztettségéről szólt. Éppen egy Pázmány Déneshez közel álló vidéki lap közölte ez a hirt és mert itt sokat beszéltek róla, érdemesnek tartom reprodukálni. Nyílt titok, írja e lap, hogy Tisza Kálmán legutóbbi bécsi időzése alatt, a viszonyok kényszerűsége által indítva, király ő felségének rendelkezésére bocsátotta tárczáját s hivatkozva arra, hogy ő ki van merülve s a kormányzati gondok teljesen elfárasztották: fölmentését kérte. Ő felsége nyugodtan fogadta Tisza kijelentését s egy szóval sem bátorította a kitarásra, hanem a következő szavakat intézte hozzá: „Őn egy csendes ország kormányzatát vette át annak idején, becsületbeli kötelessége utódjára is ezt hagyni. A horvát kérdést és az antiszemitizmust intézze el.”

Beavatott udvari körökben már régebben tudták, hogy a Tisza-kormány sorsa el van döntve. A monarchia nagy külföldi előestéjén áll s ily körülmények közepett igen kellemetlenül hatott a döntő

variasság zavarja az — öregebb urakat. Fognak is emelni némi gátakat, talán éppen szigorú rendszabályok formájában. Aggodó reménykedéssel tekintünk a szilárd gátak széjjel rombolása elé.

Az ülésben különben Gyulai Pál elnök, aki pár bevezető szóval üdvözölte a Társaság tagjait, a szünidő után az első ülésen.

Beöthy Zsolt titkár fölolvasta Szeged város polgármesterének levelét, melyben ez közönetet mond a társaságnak a szegedi árvizkönyv 1000 forintnyi jövedelméért, s tudatja, hogy ez összeg, a társaság kívánságához képest „Kisfaludy-alapítvány” czimén fog a kijelölt célra kamatozni.

Ugyancsak Beöthy Zsolt olvasta föl Mikszáth Kálmán novelláját, a „Szaldobosi papfamilia”-t, melyet a közönség mindvégig nagy figyelemmel hallgatott. Mikszáth e novellájában más téren mozog, mint eddigi műveiben. Mikszáth írői egyénisége legerőteljesebben nyilvánul akkor, midőn hamisítatlan kedélylyel s népies zamattal, egy-egy kisebb, vagy legalább is egészen kurta mozzanatát dolgozza föl hőse életének.

A „Szaldobosi papfamilia” egész családragoediáját mondja el.

A szaldobosi pap megnősül, s van szép neje, gyermeke. Aztán elmegyén insurgensnek; és soha se tér többé vissza; társai mind megjönnek, csak ő marad oda, hogy hova, soha sem tudja meg senki. Idő multával érkezik a buszongó özvegyhez — titkos uton — egy koporsó, melyre rá van írva, hogy abban férje holtteste fekszik. Az asszony meggyőződik arról, hogy ez állítás hazug, mert a koporsó szalmával, kövel van megtömve. De azért eltemeteti, s meggyászolja. A fiát, amikor megnő, kiküldi Berlinbe, s ott a fia főbe lövi

körökre mindaz, ami Magyarországon bekövetkezett. Bécsben is jól tudják, hogy a Tisza-kormány gazdálkodása és uralma hozták fölszínre a szomorú állapotokat s növelték az elégtelenséget. Tiszába jöttek azal is, hogy ez nem mehet így tovább s Tisza Kálmán megszűnt a nélkülözhetlen ember lenni. Utódja még nincs megtalálva, de Sennyey Pál báró és Kállay Béni közös pénzügyminiszter mellett szó van Szilágyi Józsefről és Szapáry Gyula grófról. Az sincs kizárva, hogy átmeneti kormány fog kinevezetni, mely új választásokat rendel el s a végleges kormány a választások eredményéhez képest alakul meg.

Szó szerint venni ezt a közleményt természetesen nem akarhatjuk. Annyi azonban igaz lehet, sőt valószínű is, hogy Tisza Kálmán Bécsben oly értelmű intést kapott, miszerint a horvát kérdést és az antiszemitizmust intézze el. Ha nem tudja elintézni, a következés elég világos és nagyon közel jár az idézett forrás fölfogásához.

Annyival idegesebben néz aztán most a kormány az ülészek első napjai elé, melyek döntő befolyást fognak gyakorolni állására. Az ellenzék használni fogja azokat az érveket, miket a kormány utóbb mintegy kezére adott maga ellen. Erről a részről kiméletre nem számíthatnak Tiszának. Ami pedig a kormánypártot illeti, abban is forr az elégtelenség szelleme és szerencsés fordulatoknak kell beállni Tisza Kálmánra nézve, hogy most is ki-

magát, de előre megirt leveleivel az özvegyet mind haláláig abban a véleményben tartatja meg, hogy él és egészséges. Az özvegy pedig soha sem mehet férjhez, mert nem tudja: eltűnt férje él-e még, ellenben lassankint megtévelyül, s el-elbeszéli, hogy mit látott a koporsóban. Nem hiszik el, de halála után meggyőződnek állítása igazságáról. A vármegye azonban nem kutatja.

Mikszáth Kálmán művében volt több olyan részlet, minő a koporsó megérkezte, fölbontása, mely a hallgatóságot nagy mértékben gyönyörködtet, s a tapsot megérdemelte.

Dalmady Győző négy csinos költeményt olvasott föl, („Szivárvány a pusztán”, „Murány vára”, „A szépekhez” és „Vendégségben.”), melyek közül különösen a legutóbbi derűs hangulatáért, ügyes pointjéért élénk tetszésre talált.

Balázs Sándor „Mari kisasszony”-t mutatta be, a „fehér galamb” korcsmáros fehér galambját: egy ártatlan, önfeláldozó, kedves kis leánykát, akinek a története nagyon egyszerű és nagyon szomorú. Szerette és kényeztette Marit az egész vendégség, mintha mindenik vendégnek saját gyermeke lett volna, de Marinak senkihez nem volt több szava, mint hogy kérdezte, milyen borból parancsol.

— A huszonégy vagy a harmincz krajczárosból tetszik?

Aztán akadt olyan is, aki megkérte Marinak a kezét. Mari szerette is a kőröt, a derék Fehér Lászlót, de amíg jegyben jártak, az alatt szülei elhaltak, s kis-korú testvérei egyedüli gyámolául maradván, föláltozta magát s nem ment férjhez Lászlóhoz.

S multak az évek. Mari egyik hűgát férjhez adta, öcsikéjét ápolgatta. László pedig megnősült. Egyszer be is

lábolhasson a krizisből, mint tette annyiszor csupa taktikával és fondorkodással.

A honvédelmi miniszterium költségvetése, a képviselőház kívánságához képest, 1884-re nem lesz átalány rendszerre fektetve, hanem minden egyes cím költsége teljesen föl lesz véve, a czimek közötti átruházási jog nélkül. Így a tiszték rang szerint fölvetetnek ugyan az I. czimnél, de költségük a csapatoknál (VI. czim) lesz fölveve. Az előirányzat egészben több mint 200.000 forinttal nő. De egyszersmind az eddigi 6 tanzászlóalj helyett 12 vétetik föl.

A horvát képviselőkről a felhivatalos „Bud. Korr.” a következőket jelenti: Néhány horvát képviselő már ideérkezett; a többi előreláthatólag kivétel nélkül holnap érkezik ide, miután — amint értesülünk — holnap a horvát képviselők értekezést tartanak, melyben határozat lesz hozandó a képviselőház tagjainak további eljárása iránt. A leghatározottabban biztosítottunk, hogy a különféle hírek, melyek szerint a horvátok a képviselőház ülésein meg sem fognak jelenni, egyelőre irányzatos koholmányok, mivel a képviselőknek alkalmuk sem volt ezen ügyet megbeszélni vagy eziránt határozatot hozni. A képviselők nagy száma mindenesetre amellet van, hogy a képviselőházban megjelenjenek, hogy ott nézeteiket kifejtsek és esetleg, hogy indítványaiknak érvényt szerezni törekedjenek; sőt ha a horvát országgyűlési kör többsége azon teljesen indokolatlan és váratlan határozatot hozná, hogy az országgyűlésen nem jelenik meg — amit azonban teljességgel nem hihetünk — a horvát képviselők egy része alig fogja magát e határozatnak alávetni és megjelenik a képviselőház ülésein, hogy az ülészek megalakításánál szavazzon, hisz tudvalevőleg az elnökség megválasztásánál egy jegyző mindenkor a horvát képviselők sorából is választatik.

állított hozzá a volt vőlegény, a nagy tizenhét éves fiával. Mari eltemetett szerelme újra föllángol, de amikor László azt mondja, hogy az ő felesége meghalt, s czélzást tesz arra, hogy talán most már még sincs többé akadály összekelésükben, Mari kisasszony elnyomja föllázadni készülő érzelmeit, s feleletül azt a kérdést intézi Lászlóhoz, amit a többi vendégekhez szokott:

— A huszonégy, vagy a harmincz krajczárosból tetszik?

S vége. A közönség ismét tapsol, mert a fölolvadásban sok közvetlenség volt, gyakran mély humor.

Kolos „Két Horác-ódá”-ja az idő előrehaladottsága miatt elmaradt.

A fölolvadások után zárt ülést tartottak. Gyulai Pál elnök bejelenté, hogy elkészült Arany János felett tartandó emlékbeszédével s Lévy József is elkészült ódáival. A társaságnak korábban hozott határozatához képest ezek Arany János halálának évfordulóján, az október 28-ára kitűzött ünnepélyes közülésen lesznek fölolvassandók. Miután a közülés hatánapja ellen elvetették senki sem tett, az válatlanul maradt. — A titkár jelenti, hogy Perényi Racine „Britannicus” fordításáról beérkezett gr. Zichy Géza és Zichy Antal bírálatok, melyek a fordítást kiadhatónak tartják. — Hasonlóképpen kiadásra ajánlja Baksay, Kolos Lajos Horác fordításait is. — Végül fölolvassa a titkár Szeged város polgármesterének levelét, mely a társaságot meghívja a szegedi színháznak ünnepélyes megnyitására. A társaságot az ünnepélyen Szász Károly vezetése alatt egy Mikszáth Kálmán, Beöthy Zsolt, Bartók Lajos és Neugebauer László tagokból álló küldöttség fogja képviselni.

— **Milán király** pénteken érkezik Bécsbe és rövid időzést után tovább utazik Belgrádba. A radikálisok többsége azt követeli, hogy tisztán radikálisokból alakítsák az új miniszterium és a következő kombinációt terjesztgetik: Pasic miniszterelnök és belügy, Theodorovic külügy, Nicolajevics közoktatás, Tausevics dohánykereskedő pénzügy, Gerrie igazságügy, Milesovic közgazdaság, Sava Gruic hadügy. A radikálisok egy része óhajtja az egyesülést a haladópartiakkal és pedig Kalgevic miniszteriummal, de a radikálisok egyértelműleg ellenzik a szövetezést Ristic-csel. Gruic, a konstantinápolyi követ, ki párton kívül áll és a skuptinában sincsenek hívei, egyáltalában kombinációba se jött. A Christics-féle miniszterium se valószínű. A függőben levő kérdések elintézése a királytól függ. A skuptina érdemleges tárgyalásait okt. elseje előtt aligha fogja megkezdeni.

A nagyváradi függetlenségi pártban beállott szakadástól a Szabadság a következőket jelent: Tévedés, mintha a nagyváradi függetlenségi párt közel állana a fölbomláshoz, most is erősen áll az, mint állott ezelőtt, mert elmondhatjuk, hogy jam alios vidimus ventos. Az eltagadhatlan, hogy a párt kebelében nem volt meg az egység, a vezérek közt a kölcsönös bizalom; de hát erről nem lehet tenni, új emberek új eszméket tolnak előtérbe és az is megtörtént, hogy némelyek nem voltak megelegedve azzal a szizifusi munkával, amit kitarító buzgalommal végeztünk eddig, gyorsabban akartak haladni s belejutottak a Tisza-társasvacsora rendezésébe. No meg hozzájárult ehhez a tisza-eszlári tárgyalás is, mely a jó egyetértést megbontotta s a párt számos tevékeny tagját a visszavonulásra kényszerítette, nehogy a végzetes támadások, melyek pártéletünkre bontólag hatottak, azt a föloszlásra is kényszerítsék. Számosan küzdöttünk e bomlasztó politika ellen és mikor meggyőződünk, hogy velük haladni nem lehet, visszavonultunk a tettek mezejéről. Nem való az, hogy néhány szélsőbaloldali vezető igéretet is tett volna az iránt, hogy a legközelebbi választásnál Tisza Kálmán egyhangú megválasztásában közreműködik. Ha történt ilyesmi, azt egy emberről hallottuk, ki állítólag Lukács György miniszteri tanácsos urnak ígerte volna, ki 1881. végén kereszttülvitte volt, hogy a párt választmányának határozata ellenére azok választottak be a törvényhatósági bizottságba, kiket ő akart, köztük egy kormánypárti. De mi még erről sem teszünk föl, hogy igéretet tett volna a fűntebbi irányban. A Sal Ferencz polgármester által össze-

hitt értekezleten a 48-asok alelnöke s választmányi tagjai jelentek meg, tehát olyanok, kik a párt vezetésére hivatottaknak érzik magukat, kiknek tehát semmi esetben sem szabad meglepetésről beszélni, mert világosan elő volt adva a tárgy, Tisza Kálmán személye és működése pedig sokkal ismertebb, hogysem meglepetést eszközözhette. Vagy hogyha náluk ilyet idézett elő, akkor nekik kellett volna lemondani az elnökségről és választmányi tagságról, nem pedig az elnöknek; ámde ők, kik a meglepetéseknek ki vannak téve, s ki lehetnek téve ezentul is, most is ott állanak a párt élén, míg az elnök lemondott. Mi azt hisszük, hogy nem követtek el hibát még azok sem, kik a rendezést elvállalták, mert ez által a pártelv és a párt belélete érintve nem volt. Tisza Kálmán beszéde senkit meg nem hódított közülük, tehát a pártélet veszélyeztetve nincs.

A Schulverein. Berlimből a következőket írják a „D. Ztg“-nak: A berlini német Schulverein most küldi szét évi értesítőjét, mely 52 oldalos füzetre terjed. A füzet első cikke jellemzését adja a magyar középiskolai törvény országgyűlési tárgyalásának. A második cikkben egy német-magyar ismerteti a Magyarországon folyó magyarosítást s meggyőző bizonyítékokkal mutatja ki, hogy mennyire haladt a titkon és nyíltan üzött magyarosítás az iskolában, az egyházban, az állami és községi közigazgatás terén és a családi nevek változásában. A harmadik cikk a Bánság mostani viszonyaival foglalkozik. Az egykor virágzó vidéket, melyet a négyzázézer „sváb“-nak szorgalma Magyarország gabnatárává alkotott, a magyar közigazgatás, a mindent szétromboló adóprés odáig juttatá, hogy olyanná készült lenni, amilyen 1718-ban volt, a németek bevándorlása előtt. A hivatalos adatokból kitetszik, hogy a berlini Schulverein 1400 márkát költött ez évben ausztria-magyarországi iskolákra.

Az aratás eredményéről és a vetések állásáról a kereskedelmi miniszteriumhoz a legutóbbi időben beérkezett jelentések szerint a zabnak aratása néhány felvidéki és erdélyi megyében még folyamatban van. A cséplési munkálatok nagyrészt befejeztettek. A tengeri-törés és a burgonya-szedés megkezdett. — A tengeri termés általán véve silánynak jeleztetik s csak helyenkint lehet nevezni középszerűnek s itt-ott jónak. A burgonyatermés egészben véve jó középsőnek, helyenkint igen jónak mondható. Több helyt azonban a burgonya rothadásáról, némely vidéken elférgesedéséről panasz-

ált föl Lieben. Hisz valóságos dandy lett belőled, öreg.

— Ha az embernek nagy művésznő a felesége, előkelően kell megjelenie, feleli Bergmann.

— Kiegyeztél Fachler Amáliával, végkielégítést kaptál? kérde Lieben hirtelen.

— Igen is, meg nem is, barátom. A feleségem azt véli, hogy négyezer forintjával végkép lerázott a nyakáról és bizonyára azt hiszi, hogy valahol fölcsaptam színigazgatónak. De téved, amint látod. Jól élttem azóta ugyannyira, hogy a végkielégítési összegnek már is vége feljárom és nemsokára újabb pénzmagért kopogtatok.

— Jól teszed, Antonius testvér, biztatja a kárörvendő Lieben. Amália elláthat bőségesen, mert igen jó helyzetben van és dobálózhatik az ezresekkel.

— Kár, hogy ezt előbb nem tudtam, mondja Antonius.

— Most tudod és cselekedjél aszerint, bátorítja Lieben.

— Majd bátorságot meritek a borból és aztán föllepek erélyesen.

— Egy kis ravaszság is kell a bátorság mellé, tanítja Lieben. Hősnek is kell lenned egyszerre. Ha alkalmatlan időt választasz a pumpolásra, akkor egyszerűen kidobnak és joggal, mert hiszen már kielégítettek. Okosnak kell tehát lenned és oly időben menni a nőd lakására, mikor Nasi báró vagy Hohenthal nála vannak. Hogy a botrányt elkerülje, különféle engedményekre hajlandó lesz az óvatos Laura. Értesz?

— Köszönöm testvér, kiáltja Bergmann, a jó tanácsnak örülve. Rögtön munkához látok és mindenekeelőtt meg tudom, mikor teszik a báró urak látogatásait.

— Maradj még egy kicsit, Anto-

nius barátom és beszéld el, miket követett el a szép feleséged.

— Ma nem lehet, testvér, feleli Antonius egész határozottsággal. Hallgatást ígertem és meg is tartom fogadásomat, meddig Amália tisztességesen viseli magát. Ha azonban nem teljesítik a kívánságaimat, kiméletlenül lépek föl. Akkor, testvér, megtudhatsz tőlem mindent.

Bergmann Antonius e határozottságával szemközt Lieben lemondott a további kérdezősködésről. Hogy azonban előbb-utóbb mégis birtokába jusson a Fachler Amália titkainak, sarkantyut adott az öregnek.

— Mennyit fogsz követelni? kérdezte.

— Nos, legalább is annyit, amennyit a multkor kaptam.

— Minő botorság, gunyolódik Lieben. Kérj tizezer forintot és megkapod. Kötelességed gondoskodni agg napjaidról. Ez összeggel átvehetnél egy vidéki színházat és jövőt alapíthatnál vele.

Lieben jól tudta, hogy Amália ily összeggel nem rendelkezik, de lehetőleg meg akarta akadályozni az egyességet, hogy megtudja Bergmann Antoniusról az Amália titkait.

— Követni fogom a tanácsodat, testvér, igéri Bergmann és rögtön értesítelek majd az eredményről.

—

Fachler Amália éppen a legutolsó kibékülést ünnepli meg Hohenthal báróval. Fényes vacsorához ülnek és boldogság sugárzik mindkettőjük szeméből. Ekkor nem várt meglepetés éri őket, mi annál feltűnőbb, mert már elmúlt 11 óra s ily későn nem szokás látogatást tenni. Hangoz beszélgetést hallani az elő-

codnak. — Gyümölcs és szőlő majdnem mindenütt sok mutatkozik. A szüret több helyen már megkezdett.

A király-látogatás.

Szeged, szept. 27.

A sajtó bizottság ma tartotta Vass Pál elnökle mellett első ülését, melyben megállapították a sajtóval szemben a király-látogatás alkalmával teendő intézkedések.

A kiválóbb fővárosi és vidéki napilapokhoz a következő átirat intéztetett: „Van szerencsém tisztelettel megkérni a t. szerkesztőséget, miként azon küldöttjének nevét, ki becses lapját a f. évi október 14., 15. és 16-án ő felsége a király látogatása alkalmával Szegeden lefolyó ünnepélyeknél képviselni fogja, velem f. évi október hó 5-ig közölni sziveskedjék, hogy annak elszállásolásáról gondoskodni lehessen. Vass Pál. b. elnök.“ Ugyanezen meghívás a fővárosi lapokban az összes hazai és külföldi sajtónak szó-lólag közzé tétetik.

A sajtó képviselőinek elszállásolására Vass Pál elnökle mellett, Pataki Károly, Obláth Lipót, Reitzer Adolf, Kalmár István és Salamon Zsigmond urakból álló albizottság küldetett ki.

A formális meghívás a sajtóval, csakugy, mint a törvényhatóságokkal szemben mellőztetett, mivel hivatalosan azon udvari etiquette-szabályhoz ragaszkodnak, hogy amidőn a város a királyt fogadja, más vendégeket nem hívhat meg, hanem egyszerűen a király-látogatásról értesít. Hogy azonban a város a sajtó iránti meleg érzelmeinek mégis ez alkalommal, ugy, mint máskor kifejezést adjon, a sajtó tiszteletére ünnepélyes bankettet fog rendeztetni.

A Kisfaludy-társaság tegnap, szerdán tartott fölolvasó ülésén vette tudomásul Szeged város meghívását színházunk ünnepélyes megnyitására. A társaságot az ünnepélyen Szász Károly vezetése alatt Mikszáth Kálmán, Beöthy Zsolt, Bartók Lajos és Neugebauer László tagokból álló küldöttség fogja képviselni.

A szegedi zsidó hitközség elnöke, dr. Rósa Izsó bejelentette a hatóságnak, hogy a király-látogatás alkalmával a helybeli hitközség, valamint a szomszédos egyházkerület küldöttségileg fognak megjelenni. A szegedi küldöttséghez való csatlakozásukat bejelentették: a szomszédos XXIII. egyházkerület (Arad, Krassó- és Temesmegyék), a VII. egyházkerület (Bács-Bodroghmege) és az Alföld hazafias zsidó papjai közül eddig a kecskeméti főrabbi. A XXIII-ik izr. egyházkerület öt tagu küldöttségét buziási Eisenstädter Ignác kerületi elnök, a VII. kerület ugyancsak öt tagu küldöttségét pedig dr. Szilasi Fülöp kerületi elnök vezeti. Az egész küldöttséget ugy is mint a XXII. egyházkerület elnöke várhelyi dr. Rósa Izsó vezeti.

A rókusai népkör választmánya f. hó 30-án gyűlést tart a király-látogatás ügyében. A kör tagjaihoz a gyűlésre szóló meghívók már szétküldettek.

Ujdonságok.

— Szeptember 27. —

Előfizetési fölhívás

SZEGEDI NAPLÓ

1883-ik évi

negyedik évnegyedére.

Előfizetési árak:

Egész évre 14 frt — kr.
Fél évre 7 frt — kr.
Negyedévre 3 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt 20 kr.

Az előfizetési ár helyben házhoz hordva s vidékre postán küldve értendő.

A kiadóhivatal.

— **Az országos vásárok és a szegedi ünnepély.** Városunk és H.-M.-Vásárhely országos vásárai éppen a király-látogatás idejére estek volna. Városunk részéről már határozatba ment, hogy őszi vásárunkat előbb tartjuk meg s mint jeleztük, a tanács H.-M.-Vásárhely városát is megkereste aziránt, hogy ugy az ot-

szobából. A társalkodónő hallgatódik és retentő módon megijed. Ily módon még sohasem kiabált Bergmann Antonius.

— Laura, az isten szerelméért, siess ki! kiáltja Amália, szintén fölismerve a Bergmann hangját.

A társalkodónő kisiet az előszobába, betéve maga után az ajtót.

Hohenthal is fölkel és így szól:

— Kimegyek, hogy megnyitsem a szemtelen tolakodót.

Amália visszatartja és kéréleg fordul hozzá.

— Hagyd el. Vonuljunk vissza a boudoirba . . . Bergmann be fog tola-

kodni ide is, pedig nem akarom látni.

— Hát ki az a Bergmann, akitől itt félni látszanak? kérdezi Hohenthal báró haragosan.

— Régi kollégám . . . olyan ember, ki iránt hálára voltam kötelezve, hebegi Amália roppant zavarban.

— Akkor légy háládatos és bocsásd be, mondja Hohenthal. Nem tesz semmit, ha a váratlan vendég velünk veserál.

— Bergmann gyalázatos ember, szól most Amália . . . Részvétet éreztem volt iránta és csak pár napja ajándékoztam meg nagyobb összeggel. De ugy látszik, az a köszönet, hogy többet is akar zsarolni . . . Kérlek, Károly, vonuljunk vissza.

Amália magával huzza Hohenthalt és ez követni is készül, mert gyanuja ismét eloszlott.

E közben azonban a lárma fokozódik az előszobában, a szóváltás egyre k-velebbé válik. Hohenthal megáll és azt mondja:

— Még se menekülhetek a boudoirba. Védőd, völegényed vagyok és nem engedhetem, hogy valaki a lakásodba tola-

kodjék és éjjeli botrányt csináljon.

Festett világ.

Bécsi korregény. 19

Irta: **G l i n s k i F.**

Tizenötödik fejezet.

Az elűzött férj.

Lieben rózsás kedvében volt. Az uzsorás Vogel megtartotta szavát és pontosan kifizette neki a Mayer Ferenczcel kötött üzlet közvetítéseért ígért ötezer forintot. Közben Reiser Klára is jelentékeny pénzajándékot kapott az ifju Mayertől. Ferencz háládatos volt a jó tanácsért.

Főoka pedig abban rejlett a Lieben megelegedtségének, hogy a színháznál megszűntek beszélni a Kaisler Emma öngyilkosságáról. Sokkal fontosabb és érdekesebb ujdonságok jártak most ott. Egy új operettet adtak elő, melyben két nő szerep volt. Fachler Amália mellé még egy énekesnő kellett és ilyenül az igazgató végszükségben Wallhofer Hedviget nyerte meg, kinek csinos hangja volt.

Hedvignek persze nagyobb súlyt kellett fektetni a kendőzésre és a merész öltözésre. — És tetszett nagyon. Fachler Amália szinte féltékeny lett rá, hogy az igazgató minden módon kiténtette. De szászorta féltékenyebb lett az isteni Fachler akkor, midőn látta, hogy Hohenthal báró is szívesen üdvözölte Wallhofer Hedviget az első operette siker után. Csinál is érte nagy jelenete: a szép bárónak, hogy aztán harmadnapra megkérlelje ismét a szerelmes Hohenthalt.

De hogy visszatérjünk Liebenhez, hát egy reggel korán bekopogtat hozzá Bergmann Antonius. Éppen akkor kelt föl az „előkelő apa“, következésképp még józan volt.

— Mily rendkívüli meglepetés! ki-

tani közönség s általában az egész vidék érdekében, mely a király-látogatás ünnepeire bizonyára eljő, mint a szegedi iparosok érdekeire nézve, kik az ottani vásárnak rendes látogatói — őszi vásárját, mely okt. 15-ére esnek, halaszsa el későbbre. H. M. Várhely polgármestere tudatja a hatósággal, hogy a törvényhatóság a kérelemhez képest s annak indokait figyelembe vévén, az okt. 15-ére eső országos vásárt ugyanazon hó 20., 21. és 22-ik napjára elhalasztotta s ezen határozat jóváhagyás végett a kereskedelemügyi miniszteriumhoz fölterjesztetett.

— **A város vendégei.** A király-látogatás ünnepére a hatóság újabb meghívásokat küldött szét. A meghívottak: Falk Miksa a „Pester Lloyd“ szerkesztője, a szegedi „Pester Lloyd“-alapítvány megteremtője és az esztergomi főkapitány.

— **A legújabb építkezések.** Az építkezési bizottság mai — az idén 78-ik ülésében — 10 különféle építkezés iránt benyújtott kérvényt tárgyalta, melyekre nézve az építkezési engedélyek kiadását a megejtendő helyiszemléktől tette függővé. A kérvények a következők: Földszintes épületekre: Börcsök István (a Pultz-tábornok-utcában), Biacsi Ferencz és neje Jójárt Julis (a Rákóczy-utcában), Tóth Sándor (a Hunyadi-téren), Orsolya Andrásné, szül. Csikós Piros (a vásárhelyi-sugáruton), id. Biacsi Imre és Ferró Rozál (a Gál-utcában), özv. Ördögh Róza (a remény-utcában). Udvari melléképületekre: Silberberg Lipót fászin építésére (az Áttila-utcában), Fodor József gazdasági melléképülete (az ősz-utcában). Épület átalakításokra: Gyöngyösi Mihályné, szül. Úveges Rozál (a háló-utcában) és Szécsi Jakab (a Szentháromság-utcában). Az építkezési bizottság legközelebbi ülését a jövő hétfőn tartja.

— **A városházi toronyóra** fölállítási munkáinak gyors haladásáról irtunk nem régiben s ugyanakkor azt a megjegyzést tettük, hogy a munka serénységéből következtetve az óra pár nap múlva készen lesz. Sajnos azonban, hogy ez a következtetés nem valósulhatott meg, aminek különben nem az órakészítő vállalkozó az oka, sem mink, hanem a városháza építését vezető kezegek. Ugyanis úgy értesülünk, hogy az óra beállításának munkálatai legutóbb egészen fönnakadtak, mert a toronyban más munkába, valami piederesztál készítésébe kezdtek,

— Vonuljunk vissza, Károly, könyörgött a remegő Amália és a boudoirba vezető ajtó felé kényszeríteni a barátot.

Későn volt. Bergmann legyőzte Laurát és a szobalányt, kik vissza akarták tartani. Lábalával berugván az ajtót, káromkodva lép az étterembe. Arcza föl van duzzadva, sokat ivott.

Laura követi őt. Orrán folyik a vér, jeléül annak, hogy erőlyesen küzdött Antoniussal.

— Feleségem . . . szól Bergmann, amint Amáliát megpillantja, feleségem egy idegen emberrel.

— Semmirevaló gazember! kiáltja Fachler Amália, ki irtózatossá haragra lobbant az „előkelő apa“ szemtelensége fölött.

Hohenthal báró meglepetten néz körül. Világos lett előtte, hogy a toladó bizonyos jogokra támaszkodik. Nem-e feleségemnek nevezte ez az ember Amáliát? . . . Bizonyosságot akar szerezni és Bergmann elé lépve, szigorú hangon így szól:

— Ön ide merészelt toladni, háborgatja a békénket és nyugalomunkat, mondja meg: mi jogon, különben kido-bom önt.

— Lassabban! ordítja Bergmann. Nem tudom, kinek van itt több joga a házi urat játszani, nekem-e, a férjnek, vagy önnek: a szeretőnek?

— Ne higgye nyomorultnak, Károly, kéri Amália.

— Én pedig figyelmeztetem, ne adjon hitelt ez asszony szavainak, kiáltja Bergmann.

(Folyt. köv.)

ami miatt aztán az óra körüli munkálatakat nem lehet folytatni. Kár pedig most már az órakészítési munkákat hátráltatni, úgy is eléggé hátrálva voltak azok az állványok késedelmes elkészítése miatt; meg azután a küszöbön van már a király-látogatás, addig pedig el kell készülnie az óráknak.

— **Az új széképület** és a bérház közötti híd ismét más színűre festették. Ez a művelet, ha jól emlékezünk, ezuttal éppen tizenkettedszer hajtatott végre a kérdéses hidon. Volt az már világos-szürke, sötét-szürke, rozsdabarna, ércbarna, meg tudja isten még miféle színű, de mindig csak pár napig, legfeljebb egy hétig s aztán ismét más-más színt nyert. Ez a legutóbb alkalmazott szín sokkal csinosabb az eddigi színeknél s azt hisszük, hogy ez már végleg meg fog maradni. Ez a szín egészen azonos a városháza falazatának színével s könnyen abba a csalódásba ejtheti a szemlélőt, hogy a bádógból készült diszitmények csupa kőből és gipszből készültek.

— **A város világítása.** Az ujonnan fölállított gázlámpák a következő október hó 1-én fognak fölgyújtani. Ennek folytán az építészeti hivatal már gondoskodott arról, hogy azon utcákról, ahol új gázlámpák vannak, az olajlámpák a város több világítatlan utjaira és utcáira helyeztessenek át. Október elsejével új gázlámpák gyújtatnak föl: a Tisza-Lajos-köruton, a boldogasszony-sugáruton, a Rudolf-téren, a budapesti-sugáruton, továbbá a vár-, színház-, Wesselényi-, hid-, Petőfi-, aradi-, Deák-Ferencz- és takaréktár-utcákban. E helyekről eltávolítandó olajlámpák pedig elhelyeztetnek: a Lechner-térre 4 drb, a lengyel-utcába 5 drb, az Ostrovszky-utcába 6, a csongrádi-sugáruttra 26, a vásárhelyi-sugáruttra 21, a szilléri-sugáruttra 9, a szabadkai-sugáruttra 17, a szivárvány-utcába 6, a nagy-köruttra 20, a téglagyár-utcába 1, a liget-utcába 1, a Zsigmond-utcába 2, a Sándor-utcába 6 és végül a Mátyás-király-térre és a földmives-utcába összesen 6.

— **A városi tisztikar körében** utóbb mozgalom indult meg arra nézve, hogy a király-fogadtatás alkalmával az egész városi tisztviselői testület diszess magyar ruhában jelenjen meg. A tisztviselők már ez ügyben értekezletet is tartottak s elhatározták, hogy a magyar öltözetek elkészítése iránt sürgősen intézkedni fognak. Mint halljuk, a tanács segítségére lesz a hivatalnokoknak — előlegekkel.

— **Tüzesetek a múlt évben.** Az orsz. statisztikai hivatal megkeresésére, a kapitányság kimutatást állított össze a múlt 1882-ik évben a város területén előfordult tüzesetekről. Az „érdekes“ kimutatásból közöljük a következőket. A múlt évben a város területén összesen 9 nagyobb bejelentett tüzeset volt, melyeknek nagyrésze vigyázatlanágból keletkezett. Január, márczius és április havakat kivéve, minden hónapban volt tűz, július hónapban kettő. Legnagyobb volt a Varga József asztalos műhelyéből támadt tüze, mely a kimutatás szerint 10 ezer frt kárt okozott. A tüzesetek közül a belvárosra esik 5, alsóvárosra 1, rókusra 2 és felsővárosra szintén csak 1.

— **Hymen.** Felmayér Győző bécsi gyáros, folyó hó 26-án jegyet váltott Fodor Irén kisasszonnyal, Fodor István ügyvéd ur bájos és szelleműs leányával.

— **A szüreteléssel** gazdáink egyrésze ugyancsak siet. Sok helyen már nagyban folyik a szüret, sokan pedig a jövő hét elején szándékoznak a szőlőszedést munkába venni. Ezt a sietséget az utóbbi napok kedvezőtlen időjárása némileg indokolja ugyan, de, ha tekintetbe vesszük, hogy az időjárás most egyszerre a szőlőre nézve nagyon kedvezőre változott, mégis nagyon ajánlatos lenne egy kicsit várni a szüreteléssel.

— **A kiszáradt Fehértó.** A fehértói bérlők panaszt, hogy kiszáradt a nagy tó s a bérösszegért nincs mit halászni, a

tanács figyelembe vette. Bizottságot küldött a helyszínére, megvizsgálandó az ottani állapotokat. — A bizottság, mely László Gyula tnök elnöklété alatt Lázár György tiszti ügyészből és Juhász György és Varga Antal közth. bizottsági tagokból áll, tegnap tartotta meg a szemlét és meggyőződött, hogy a Fehértónak a halászbérlők csakugyan mihasznát sem veszik. Ennek folytán a bizottság méltányosnak tartja s javasolni is fogja a tanács előtt, hogy a bérlőknek a bérlétpénzből bizonyos összeg elengedtesse.

— **Az új széképület** külső és belső diszítése a végbefejezéshez közeledik. Ma már megkezdették a homlokzat fölül fölállítandó rácszat márványoszlopainak elhelyezését is. Csonka gula-alakban vörös márványból készültek az oszlopok.

— **Szeged és a fővárosi — gonosztevők.** Különös ez a czim nagyon, de ráillik arra, amit elmondani akarunk. Egy idő óta lépten-nyomon tapasztaljuk, hogy nagyon divatba jött városunk — a fővárosi zsebmetsző s betörő had előtt.

A minap reprodukáltuk azokat a sürgönyöket, melyek a fővárosból ide települt gonosztevőkről szólnak, akiket hol itt, hol ott tartóztatnak le család és zsebmetszés miatt. Ezek a vásárra járó hiena-emberek aztán mindenütt azzal állanak elő, hogy — szegediek. Az országban mindenfelé így üt csorbát ez az egy pár veszedelmes gonosztevő városunk erkölcsi hírnevén. Most egy újabb eset merült föl. Orosházán elfogták a rég nyomosott Pölzer betörőt és ennek kedvesét, a hírhedt Píringert Rozát. A híres párt, melynek a fővárosból történt szökése annak idején oly nagy port vert föl, vásár idején, éppen akkor kerítették kézre, mikor egész a művészi tökélyre vitt csalási mesterségüket gyakorolták. Vakmerő módon fosztogatták a népet. Csalási módjuk — az „ügyes“ pénzváltásban rejlett és midőn többek panaszára a gonosztevőket letartóztaták, az ottani rendőrség előtt Holtzstädter József és Novotny Mari szegedi lakosoknak nevezték meg magukat. A kihallgatás alatt azonban ellenmondásokba kerültek az illetőségre nézve és így átadták őket a fővárosi rendőrségnek. Itt aztán fölismerték bennök Pölzert és kedvesét, Píringert Rozát. Tehát ezek az országszerte ismert gonosztevők, nép fosztogatók is szegedieknek nevezték magukat. De a rendőrségi irattárban lapozgatva, megtalálhatjuk Szeged és a gonosztevők közötti összefüggést. Emlékezhettek olvasóink, hiszen csak nemrég elevenítettük föl, arra az esetre, midőn egy Budapestről idetelepült Buxbaum Áron nevű rossz hírből álló egyén lakásán rendőrségünk a fővárosi kapitányság megkeresésére az akkor nagyban hajhászott Pölzer-Píringerek ügyében házmotóztatást tartott. A fővárosi rendőrség tudatta rendőrségünkkel, hogy a keresett gonosztevők az idetelepült Buxbaumékkal üzleti összeköttetésben vannak. Hogy a meghiusult nyomozás dacára volt és van valami a dologban, az most végre határozottan kiderült azzal, hogy az Orosházán letartóztatott gonosztevők — szegedieknek vallották magukat. De valószínű, hogy a Pölzerék itt is tartózkodtak. Majd kiderül most a vizsgálatból s akkor leszámolhat a rendőrség a gonosztevők itt bujkáló czinkostársaival is.

— **Piszkosak az utcák.** Az utóbbi szeles napok alatt ugyan belepte a várost a rekonstrukció pora. Többrendbeli panaszt vettünk piszkos-utcák miatt. A belvárosi egyház-térről és az iskola-utcáról azt panaszojják, hogy azok 7—8 nap óta nem láttak tisztogató lapátot. Ezeket és a többi elhagyott utcákat ajánljuk az utcatisztító vállalkozó figyelmébe.

— **Felügyelet az állandó-hidon.** A forgalomnak átadott állandó-hidon a locsolás, tisztántartás és légszesz-világítás ellenőrzésére állandó felügyelet fog alkalmaztatni. Addig is azonban, míg az állandó felügyeletről gondoskodva lesz, a tanács az építészeti hivatalt bizta meg a hidnak műszaki felügyeletével.

— **Az osztrák-magyar államvasút személypályaudvara** előtti tér kikövezési munkálatai immár be vannak fejezve. Ezzel végtére egyszer s mindenkorra meg vannak szüntetve azok a panaszok, amik tartós esőzések alkalmával az indóház-tér bokáig érő pocsettái és sara miatt időnkint meg-megjultak.

— **Néger toloncz.** Érdekes tolonczal állított be tegnap estefelől egy bácsmegeyi csendőr a rendőrtanyára. A néger Abdakalát, aki a múlt hónapban itt Szegeden a kioszkban szolgált mint pincér, tolonczolták vissza Zentáról, ahol minden igazolvány nélkül kódorgott Afrika fia. Kalandos természetű egy ember Abdakala. Nem maradhat meg egy helyben sokáig. Az itteni élet se volt inyére s egy napon, iratainak hátrahagyásával elűnt a városból. Zentán kötött ki, ahol, mint az ottani csendőr beszéli, valóságos — csodának nézték. Abdakala urfi szentül megfogadta a kapitány előtt, hogy ezentul — nagyon jól viseli magát s ezen ígérete fejében — szabadon bocsájtották.

— **A Wagner-örökösök** Erzsébet-rakparton levő fürdőjükben a kádfürdőket ujonnan rendezték be s azokat szept. hó 29-től kezdve a közönség rendelkezésére bocsájtják.

— **Rumbold B.** budapesti diszítő a közelgő ünnepélyességek alkalmára Grossman B. helybeli kereskedőnél diszítési czikkekből bizományi üzletet rendezett be. Erre vonatkozó hirdetése lapunk mai számában olvasható.

Különfélék.

— **A budavári gyilkosság.** Mailáth országbíró egyik gyilkosa, Berecz János újabb fordulatot akar hozni az október 1-én tartandó végtárgyalásra. Berecz ugyanis jelentkezett a kir. ügyészségnél s előadta, hogy az ő vallomásairól fölvetett jegyzőkönyvek semmit sem érnek, az azokban foglaltakat nem mondotta, hanem a vizsgálóbíró maga irta oda. Azt állítja, hogy neki tudomása sem volt Mailáth meggyilkolásáról vagy kirablásáról s ő sohasem beszélt erről Spangával és Pitélyvel, egyszóval ártatlan az egész dologban.

— **Övrendszabály a petroleum ellen.** A világításra használt kőolaj által előidézhető szerencsétlenségek elhárításának, kérdése, tudvalevőleg már régebbi idő óta foglalkoztatja a kormányt. A kereskedelmi miniszter e tárgyban legújabbán akkép intézkedett, hogy dr. Liebermann Leót, a vegykerületi állomás főnökét, a petroleum használatánál követendő övrendszabály készítésével bizta meg. Liebermann e megbízatásnak már megfelelt s munkálatát a kereskedelmi miniszterhez be is terjesztette. Bemutatott egyszersmind egy általa föltalált olyan készüléket is, melynek segítségével a petroleum gyulékonyági fokának meghatározása a legszabatosabban eszközölhető levén, — az a jó világítási anyag megválasztásánál igen hasznos szolgálatot tehet.

Nyilttér.

A SZEGEDI SZÍNHÁZ

nézőterének

TERVRAJZA

kapható

ENDRÉNYI L. és TÁRSA

könyvkereskedésében Szegeden.

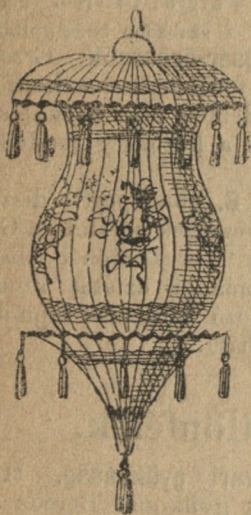
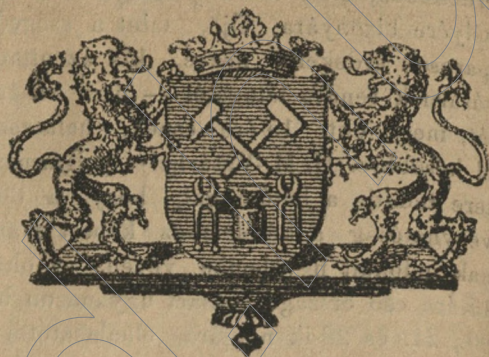
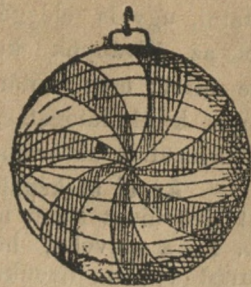
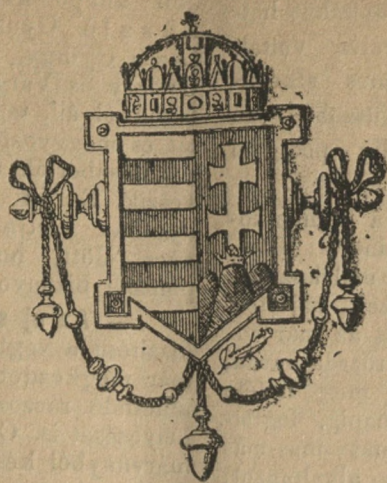
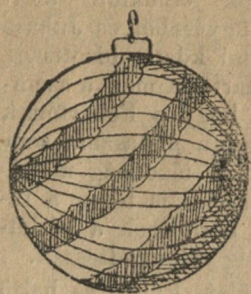
Ára 30 kr. Vidékre bérmentes küldéssel 40 kr.

MATTONI-FÉLE
GISSHÜBLER
leglisztább égvényes
SAVANYU-KÚT
legjobb Asztali-és üdítő ital,
kltünő hatásnak bizonyult köhögésnél, gége
bajknál, gyomor-és hólyag hurutnál.
ÉDECSEK (az emésztés elősegítésére).
Mattoni Henrik, Karlsbadban (Csehország).

Tisza vizállása Szegeden.

Szeptember 26-án este
2' 4" 0" 0.74 méter.
Szeptember 27-én este
2' 3" 6" 0.72 méter.

Felelős szerkesztő **ENYEDI LUKÁCS.**

DISZITÉSI CZIKKEK:

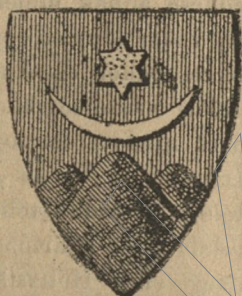
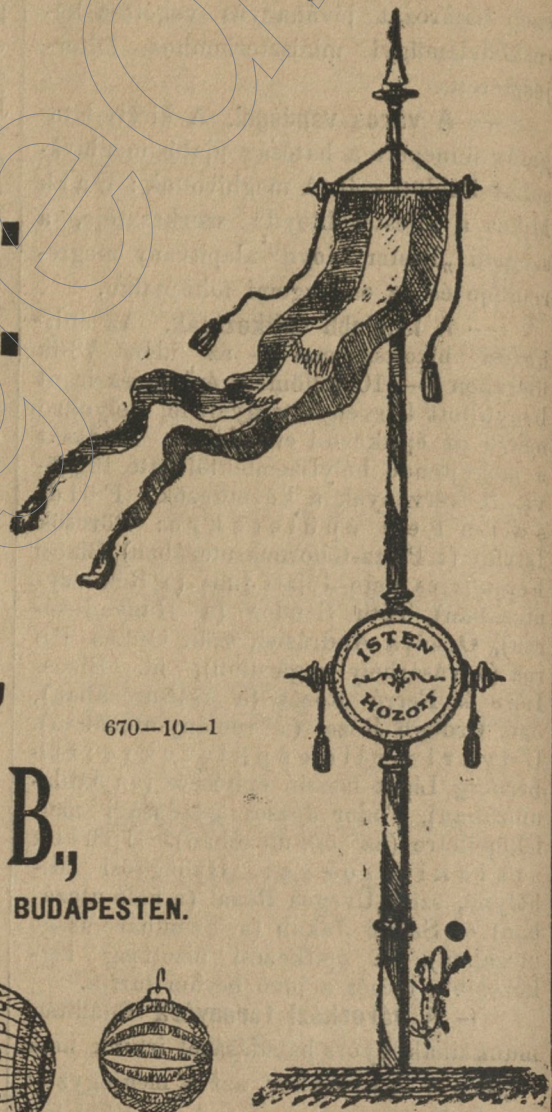
ZÁSZLÓK, CZIMEREK,
MONOGRAMMOK, PAPIRLAMPIONOK,
TRANSPARENTEK stb.

olcsó szabott árak mellett kaphatók SZEGEDEN, bizományi
főraktáramban:

GROSSMANN B.,

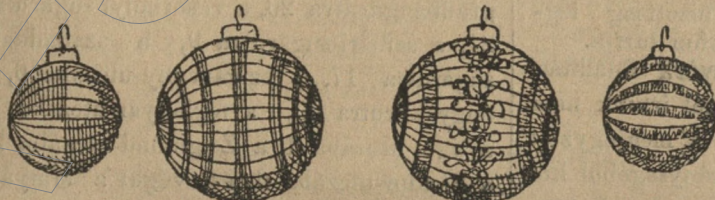
az „ARANY GOLYÓHOZ” címzett kézműáru üzletében.

670-10-1

RUMBOLD B.,

zászló és diszítési czikkek gyárosa BUDAPESTEN.

FÜRDŐ-MEGNYITÁS.

Az Erzsébet rakparton épült új házunk földszintén
létesített s lehetőleg diszesen és kényelmesen berendezett

kádfürdőnket

szombaton, f. é. szeptember hó 29-én nyitjuk meg
és ajánljuk a nagyérdemű közönség szíves pártolásába.

672-3-1

A Wagner örökösök.

164/1883. v.

656-2-2

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó ezennel
közé teszi, hogy a szegedi kir. törvény-
széknek 12962/1883. és a szegedi kir. já-
rásbírósnak 10593/1883. számú végzé-
sével Wagner Gyula ügyvéd tömeggondnok
által képviselt v. b. Pfann F. Kálmán
által zálogba adott fűszerárakra az árverés
elrendeltetvén, annak Vörösmarty-utca 8 ik
sz. a. háznál leendő megtartására határidőül
1883. évi szeptember hó 29-ik és
következő napjának d. e. 9 órája kitűzték,
amikor a bíróság leltározott fűszerárak a
legtöbbet ígérőnek készpénz fizetése mellett,
szükség esetén becsáron alul is elfognak
adatni.

Kelt Szegeden, 1883. évi szeptember
hó 20-ik napján.

Vasváry,

kir. bírósági végrehajtó.

173/1883. v.

617-1-1

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó ezennel
közé teszi, hogy a szegedi kir. törvényszéknek
13163/1883. és a szegedi kir. járásbírósnak
10824/1883. számú végzésével Dr. Wég-
man Ferencz ügyvéd csőd-tömeggondnok ál-
tal képviselt v. b. Bene J. E. elleni csőd-
ügyben az árverés elrendeltetvén, annak
a helyszínén vagyis Rudolf-tér 6. sz. a.
házban leendő megtartására határidőül
1883. év október hó 11-ik és következő
napjának d. e. 9 órája tűzték ki, mikor
a bíróság leltározott férfikalap, divatárak,
és bolti szerelvények a legtöbbet ígérőnek
készpénz fizetése mellett, szükség esetén
becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Szegeden, 1883. évi szeptember
hó 26-ik napján.

Vasváry,

kir. bírósági végrehajtó.

7043/883. szám.

662-3-2

Hirdetmény.

A könyöradományi hátralékokról vezetett nyilvántartási jegyzékek szerint a következő igazolt
árvízkarosultak, névszerint: özv. Ábrahám Ferenczné, Ábrahám István, Alacs György, özv. Androwszky
Jánosné, Antal Ferencz, özv. Auer Györgyné, Ábel Eliz, Bálint Rozál, özv. Barta Imréné, Bakhendorf
Arcofalvi József, Bagári János, Baranyás Anna, Batki József, Berger Lipót, Bernát Ignác, özv. Bern-
heim Adolfné, Berecz Imréné, Bencsik József, Bendesi Simon, Bitó József, Bite József, Bitó János,
Bodvai Pál, Bozsák János, ifj. Boros Mihály, Börcsök Imre, Böröcz János, Böngyik István, Bugony
Ödön, Budai Lajos, Brausvetter János, Brankó János, Csányi Vinceze, Csányi Ferencz, Csányi István,
Csikos Pál, Csikos Rozál, Csikos József, Csizsár János, Csillag Antal, Csik József, Csicsáki Imre,
Csóti János, Csonka József, Csonka Vincze, Csorba Antal, Csöke Imre, Csörgő Ruzsa, Csombok Zsám-
bók Márton, özv. Csordás Antalné, Danner Péter, özv. Damjanovicsné, Dancsák Antal, Daka Rozál,
Dóczi György, Domonkos József, Doró Ádám, Dosztig András, Ducsák József, Erdélyi István, özv.
Fazekas Mihályné, Farkas Antal, Faragó Rozál, Faragó József, Faludi József, Faragó János, Farkas
Károly, Fehér János, Furzó Antal, Fraimhofer Mihály, Franvel Lipót, Frank Mátyás, Gábor Erzsébet,
Gergely Pál, Gräner Teréz, Gyurits János, Hajós Imre. Halasi Ferencz, Hake Róza, Halász András,
Halász Ferencz, Hegedüs János, Heresi Mihályné, Heilig János, Hika Imre, Horváth Ferencz, Hor-
nyák József, Hódi József, özv. Horváth Anna, Horváth József, Horváth József, Hohánt György, Horecki
Mátyás, Horváth Mihály, Igaz Rozál, Iván Ferencz, Janáki István, Jemjén Pál, Jenei Sándor özv.
Juhász János, Juhász András, Jójárt János, Kasza József, Károsi Imre, Kanász Örsze, Kertész Pál,
Kertész József, Kenedics István, Kis Antal és József, Kis István, Kis Rozál, Kis Ádám, Kisvaszti János
Kispéter János, özv. Király Antalné, Király Anna, Kiri István, Kovács István, Kopasz Ferencz, Kovács
Mátyás, özv. Kovács Józsefné, özv. Kovács Julianna, Kovácsics János, Kolompár Antal, Kovács István,
Kormányos István, Knap Tivadar, özv. Kertész Julia, Kijorján Gábor, Kurkó Józsefné, Labancz Julia,
Laczkovics Katalin, Lajkó Antal, Lantos Rozál, Leánovics István, Lebenschaft Ferencz, Leohovics
Ferencz, Livenszak Ferencz, Lótos Ferencz, Makra Mihály, Madarász Márton, Márton János, Márton
Mihály, Minda Antal, Mohl N., Molnár József, Müller János, Nagy János, Nagy János (József), Nagy Ferencz,
Nagy Márton, Nagy Rozál, Nádasi özv. Neumann Emánuel, özv. Nyári Antalné, Nyári Mihály, Név-
telen asztalos, Névtelen, Ördögh János, Ördögh Czinkus Anna, ifj. Ördögh Czinkus József, Ördögh
József, Pap Mihály, Papp József, Parragi György, Pintér Mátyás, Pipicz Rozál, Popper Miksa, Raff
Mihály, Rácz Györgyné, Pap Péter, Regdon István, Reindl Mihály, Révész Ferencz, Rigyicski Pál,
Róza Rozál, özv. Sándor Erzsébet, özv. Sánta Mihályné, Sári Mihály, Savanya Jánosné, özv. Schach-
meister Borbála, özv. Szilber Francziska, Sipos István, Spitzer N., Strausz Izsák, Schébiz Ferencz,
Schvarcz Móricz, Schmidt István, Szabó Józsefné, Szabó János, Szabó József, Szabó Rozál, Szekeres
Rozál, özv. Szél Pálné, Szekeres Ferencz, Szekeres Antalné, Szeles István, Szélpál Józsefné, Szeresik
Julianna, Szőke János, Szőgi Ferencz, Szöllösi Imre, Szőgi Imre, Szőri Gáspár, Szücs István és Veron,
Süli János, Tassi Lajos és neje, Takács János, Tari János, Tapodi József és fia, Takács György, Tápai
László, Tepecz Lukács, Treher Antal, Tóth István, özv. Tóth Antalné, Tóth Józsefné, Tóth István,
Tóth Istvánné, Tubiczki János, Undi András, Urbán Klára, Urbán Ferencz, Vajdovics Ferencz, Varga
Julis, Vágósi Gábor, Vas Illés, Vastag Mihály, Varga György, Varga István, Vecsernyés Mihály, Vetró
Pál és Márton, Veszprémi László, Vékes Ferencz, Veres Sándor, özv. Virág Antalné, Viola András,
Vallenfeld György, Veiszkopf Pülöp, Zimányi János, Zimányi György, özv. Zódi Istvánné, Zuvics
György, Zsikó N. és Zsutó Lajos a részükre megállapított könyöradományi segély összegekről sem
lemondásukat mindezeidig benem jelentették, sem pedig ezen jutalékok főlvétele iránt mindezeidig nem
intézkedtek, ennél fogva a nevezett könyöradományosok fölhívatnak, hogy bezárólag a **folyo 1883.**
évi október 20-ig a királyi biztosság számvevőségénél (főreáliskolai épület földszinti
folyosón jobbra az első ajtó) könyöradományi jutalékokról való lemondásukat nyilvánítsák, vagy jutalé-
kuknak főlvétele iránt annál bizonyosabban jelentkezzenek, mert azon esetben, ha még ezenlégvén határidőn
belül sem jelentkeznek, a fennálló határozatok értelmében könyöradományi jutalékok iránti igényüket
elvesztik és jutalékok a városi szegényalaphoz fog csatoltatni.

Szegeden, 1883. évi szeptember hó 24-én tartott tanácsülésből.

PÁLFY FERENCZ,

polgármester.